

دیزاینر: الحاج سلیم عابد پیمان سویدن

استاد محمد سعید
Ketabton.com
«سعید افغانی»

لیکنه

۱۳۹۷

انجنیر عبدالقادر «مسعود»

او انجنیر سرور «صالح»

بسم الله الرحمن الرحيم
لنډ يادداشت او يادونه:

زما پلار خدايېځنېلی دکتور محمد سعيد «سعيد افغاني» د (1363) لمریزکال دحوت په اومه نيټه يا پر « 1985 » زيږديز اېدي دنيا ته رحلت وکړ او وفات شو. **انا لله و انا اليه راجعون.** الله تعالی دی غریق رحمت او جنت فردوس ورته په نصیب کړي. آمین.

دغه وړه رساله چې تاسې اوس په لاس کې لری د هغه د وفات د ۲۵ تلین په مناسبت په 2012 کال د معززو ورونو هریو محترم انجینر عبد القادر « مسعود » او محترم انجینر سرور « صالح » لخوا لیکله شوی ، دادی دیو تعداد دوستانو د غوښتنې پر اساس هماغه رساله له سره چاپ او نشر ته سپارو. مننه

امین الدین « سعیدی – سعيد افغاني »

جولای 2018

بسم الله الرحمن الرحيم

استاد محمد سعيد «سعيد افغاني»

د پياوړي قلم خاوند!

انجنير عبدالقادر مسعود:

الحاج استاد دوكتور محمد سعيد «سعيد افغاني» د پوهې، علم او ادب د پياوړي قلم خاوند د روان كال 2012 د فبروري 25 نيټه د استاد «سعيد افغاني» دوفات اوه ويشتمه كليزه ده (د وفات نيټه (1363) لمریز كال دحوت په اومه نيټه يا پر 1985 زيږديز .). زه د داسې يو نامتو عالم او تكره ليكوال په اړه څو كرښې ليكم، چې دهغه دروند نوم نه يوازې زمونږ په هيواد كې، بلكې په نورو هيوادونو كې هم د يو مخور استاد، علمي، روحاني او ملي شخصيت په توگه خپل ځانگړي ځای او مقام لري. زمونږ په ټولنه كې زياتره خلك د نومياليو، وتليو او ميرنيو څيرو كارنامې او وياړنې هغه وخت ستايي او نمانځي، چې هغوی په دې دنيا كې نه وي. دا هم ډيره ښه خبره ده، چې مونږ د دوی ياد او كارنامې په خپلو زړونو او افكارو كې ژوندی وساتو، خو كه په ژوند كې هم د هغو پر آثارو، علمي او څيړنيزو كره كتونو، سمينارونه، كنفرانسونه، غونډې جوړې كړو او دوی ياد كړو، دا به د اوسنيو او راتلونكو ځوانو نسلونو د ديني، علمي، ملي، ادبي او فرهنگي ودې او پرمختگ لپاره كارنده او ژور اغيز ولري.

ارواښاد استاد دوكتور محمد سعيد «سعيد افغاني» څو اړخيز شخصيت لري، ده نه يوازې زمونږ دهيواد د ديني او مذهبي علومو ډيوې بلې ساتلې وې، بلكې ديو محقق، مولف، څيړونكي، تاريخ پوه، سياست پوه او ټولنيز پوه په توگه ډير مشهور شوي هم وو.

ارواښاد استاد دوكتور محمد سعيد «سعيد افغاني» د ارواښاد موالنا عبدالمجيد «ساپي» زوی وو، چې پر (1300) لمریز يا (1922) زيږديز كال كې د لغمان ولايت د عمرزيو د خيرآباد په كلي كې په يوه درنه او روحاني كورنۍ كې زيږدلي دي.

د ده پلار ارواښاد عبدالمجيد «ساپي» په خپل وخت كې د نامتو علماوو، مشايخو او مدرسو له ډلې څخه وو، چې ډيرو زياتو ديني عالمانو خپلې زده كړې د ده په لارښوونې تر لاسه كړې دي.

استاد سعيد افغاني صاحب د تفسير، حديث، د فقهي اصول، فلسفه، منطق، بديع، بيان، معاني، تجويد، صرف او د شرح جامی علومو زده كړې، هم له خپل پلار او يو شمير نورو عالمانو په لارښوونې سرته رسولي دي.

پروفيسور عبدالله بختاني «خدمتگار»، چې زمونږ د هيواد يونامتو عالم او تكره ليكوال او شاعر دی، په خپله يوه ليكنه كې داستاد سعيد افغاني صاحب په اړه داسې كښلي دي (...دې ماشوم د خپل وړوكتوب په دوره كښې د خپل كلي له ماشومانو سره د خير آباد په

خاوره خاپوړې کولې . پلار يې لوی مدرس او د تيگرو د بنار د جامع جومات خطيب او امام وو. دهغه وخت له رسم او رواج سره سم مدرسانو به د ديني علومو طالبانو ته درسونه ويل. د درسونو نصاب معلوم و . د تفسير ، حديث ، فقهې ، د حديث اصول ، د فقهې اصول ، صرف، نحو ، بديع ، بيان ، معاني ، تجويد ، منطق او فلسفې باندې شامل و.

ځينو متبحرو عالمانو به د دغو ټولو موضوع گانو کارکاوه ، ځينې به په يوه څانگه کښې مشغول وو چه د هغه وخت په اصطلاح د هماغه څانگې عالم يا مال بلل کيده ، لکه د فقهې مال، د حديث، يا تفسير يا صرف، يا نحو، يا منطق ... مال او داسې نور. د خط ، حساب او نظم « ادبيات » لپاره بيل درسونه وو، او استادان يې « ناظران » بلل کيدل. دوی سره، د ديني علمونو طالبانو، چه د هيواد له گوټ گوټ نه راټلل او د هغه کلي او شا و خوا کليو د خلکو په مرسته ، خيراتونو او صدقو ژوند کاوه. محمد سعيد، د خپل پلار د درس په حلقه کښې خپلې لومړنې زده کړې وکړې . د ديني موضوع گانو، او د صرف، نحو ، منطق او معاني مبدي يې هلته ولوستل او هملته بښايسته بڼه مال شو....)

استاد سعيد افغاني صاحب د لومړنۍ زده کړې وروسته پر 1320 کال کې رسمي آزمويڼې سر ته ورسولې او بيا د کابل دارالعلوم ته، چې په سيمه کې يو نامتو ديني مرکز وو، په پنځم ټولگي کې شامل شو.

پر 1325 ل کال کې له دولسم ټولگي څخه په ډيره عالي درجې سره فارغ شو. د کابل د دارالعلوم د مقاماتو له پريکړې سره سم، د ده پر سر د مولوي توب لونگۍ وتړل شوه، او هلته د استاد په توگه وټاکل شو.

ده پر 1328 کال په ننگرهار کې د نجم المدارس دمدرسي د مدير (سرمدرس) په توگه پوره لس کاله خپلې دندې ته دوام ورکړ.

بيا کابل ته راغی د ميرويس نيکه لومړۍ ښوونځي کې د ښوونکي په توگه او ورپسې د حبيبيې په ليسه کې د ديني علومو (تفسير او منطق) د ښوونکي دندې لرلې.

استاد سعيد افغاني صاحب پر 1342 کال يا) 1964 ز کال کې د لوړو زده کړو لپاره مصر ته ولاړو، او هلته يې تر 1347 ل کاله پورې د جامع الزهر په پوهنتون کې د فلسفې او الهياتو په څانگه کې خپلې زده کړې ته دوام ورکړ.

د خپلو لوړو زده کړو وروسته د الازهر له پوهنتون څخه د ليسانس، ماسټري او دوکتورا ديپلومونه يې تر السه کړل، بيا خپل وطن ته راستون شو.

کله چې دی پر 1347 ل کال کې وطن ته راغی، لومړی په کابل کې د روښان په دارالمعلمين کې د تاريخ مضمون د استاد په توگه وټاکل شو.

بيا پر 1348 ل کال کې د پولې تخنيک انستيتوت د ټولنيزو علومو په ديپارتمنت کې د استاد او آمر دندې تر سره کولې. ورپسې پر 1352 ل کال کې د محمد داود خان په فرمان سره د عدلي وزارت په چوکاټ کې د قضا د عالي شورا د غړي په توگه په مافوقې رتبې کې (وزير) وټاکل شو، چې تر څنګ يې د قضايي محکمې چارې هم مخته بيوولې.

په همدې وخت کې د کعبې زيارت ته ولاړو او د حج په مراسمو کې يې ونډه واخيسته. دی پر 1357 ل کال کې د تمیز د عالي محکمې (قاضي القضاات) د ريس په توگه،

ورپسې د اسلامي شتونو دوزارت او وروسته د علما او روحانيونو د عالي شورا په راس کې دندې تر سره کړې دي .

استاد سعيدافغاني صاحب په خپل وخت کې د پلار وطني جبهې يا ملي جبهې دمرستيال په توگه، د ژورناليستانو، ليکوالانو، حقوق دانانو د ټولنو او د اکاډيمي علوم د علمي غړي په توگه وټاکل شو. په پوهه او هنر کې لومړی شرط استعداد، بيا استاد او ورپسې د ده خپلې هلې ځلې دي.

استاد سعيدافغاني صاحب ته پاک خداى يو ذاتي او ځانگړې استعداد ور په برخه کړى وو، ده د خپل پياوړي قلم په وسيله، هغه وخت چې د عربي دارالعلوم زده کوونکې وو، په ديني، اخلاقي او ټولنيزو برخو کې ډيرې په زړه پورې ليکنې او مقالې په مطبوعاتو کې په پرله پسې توگه کښلي او خپرې کړې دي.

نوموړي په ننگرهار او کابل کې پرته له تدريسي چارو په ادبي او فرهنگي ډگر کې مهم نقش او رول لوبولى دى.

هغه په ننگرهار کې د « النجم » په نوم جريده د مدرسې لپاره په پښتو ژبه کې، چې لومړۍ گڼه يې پر 1337 ل کال کې د ميزان مياشتې پر 30 نيټه خپره شوه چلوله، او د دې جريدې مسووليت يې هم درلود.

په کابل کې کله چې دى د حبيبيې ليسي ښوونکې وو، د (اخلاق) په نوم جريده د خپل قلمي هاند او هڅې په وسيله د زده کوونکو لپاره چلوله.

استاد سعيد افغاني صاحب به هر کله زده کوونکي د شعروشاعرۍ او ادبي نثرونو په ډگر کې روزل، پالل او هم يې هڅول، همدا لامل وو، چې د زده کوونکو پر اشعارو، ليکنې او مقالې د دې جرايدو پاڼې رنگينيدلې او هر چا په ډيره مينه په کې برخه اخيسته اوخپلې ليکنې يې نشرولې.

خوزياتره د ده خپلې ليکنې او مقالې وې. سرمحقق محمد صديق سيلانى په خپله يوه ليکنه کې د استاد سعيدافغاني صاحب په اړه داسې وايي:

« مرحوم محمد سعيد » سعيد افغانى « از شخصيت هاى فرزانه و درعين حال مبارز کشور عزيزما افغانستان است. وى بيشترين ساليان زندگى پر بارش را وقف ايجاد آثار علمى و تعليم و تربيت نسل جوان کشور به روحيه وطنپرستى و صداقت و خدمت به مردم نموده و در رديف آنعهده فرزانه مردان قرار دارد که دست اندرکاران دانش و معرفت جامعه افغانى بر افکار و اندیشه هايش حساب ميکنند.»

په رښتيا سره د استاد سعيدافغاني صاحب ټولې ليکنې او مقالې په تيرا بيا په ديني، علمي، ادبي او فرهنگي چارو کې د خورا قدراوستانې وړ دي.

ده د شعرو او ادب سره ډيره مينه او علاقه لرله، د پښتو ادب لمن يې په خپلو ادبي نثرونو او شعرونو تازه او ښيرازه ساتلې وه، نوموړي خپلې ليکنې په ډير ساده، روانو او خوږو الفاظو کې په ظريفانه انداز سره کښلي دي.

د ده په تحقيقي او څيړنيزو آثارو او ادبي نثرونو کې د انساني او ټولنيز ژوند موضوعات په ډير عالمانه، علمي او انتقادي ډول څيړل شوي دي.

د هغه دا ليکنې، زموږ د هيواد په زياتره ورځپاڼو، جرايدو او مجلو کې خپرې شوې دي. د استاد سعيدافغاني صاحب خدمتونه هلې ځلې هر با احساسه افغان نه شي هيرولې او سترگې نشي ترې پټوالى.

دوکتور فخرالدین سباوون د «هینداری او نیزه» مسوول مدیر په خپل یو شعر کې د ده شخصیت داسې ستایلی دی:

عالمه مولوی دوکتور محمد سعید «سعید افغانی»

ته «سعید» ته نیکبختي د هر افغان یې
ته د شرق خالنده ستوری ، په جهان یې
ته د ټول افغانستان فخر او نشان وې
ته خواخوږی او خیر خواه ، د هر انسان وې
بڼه ماهر ، ته د دوران او د ایمان وې
د اظهر ، شعلور لمر او نمایان وې
ته داکتر وې ، د اسلام دوست د سبهان وې
ته مهر ، بڼه مفسر د پاک قرآن وې
ته استاد ، د فلسفې او دبیان وې
نړیوالو ته ، د سولې په ارمان وې
ته «سعید افغانی» ستر روحاني او عالمه وې
ته ثانی ، «جمال الدین» د دین قائمه وې
د اسد میاشت ، 1387 ل کال - کابل

د استاد سعیدافغانی صاحب د آثارو ، لیکنو او مقالو څخه څرگندېږي ، چې ده خپله ټوله پاملرنه ، توان ، ټوله انرژي او د ژوند هره شیبه او گړۍ د خپلو خلکو دملي وحدت ، یوالي ، اتحاد او اتفاق ، ورولي ، د سولې او سوکالۍ ، انساني مناسبات ، دنیوي او آخروي نیکمرغيو په لارو وچارو کې وقف کړې ده ، ده د خپلې پوهې او لیاقت په وسیله دیو دیني او علمي او ادبي عالم په توګه په خپلو آثارو او لیکنو کې له رښتینولۍ او حقیقت نه کار اخیستی او په ټولنیزو چارو کې یې د هر ښیګڼې ستاینه کړې ده ، د تعصب ، کینې ، حسادت ، کبر او غرور او غیبت سره یې کرکه لرله ، د نصیحت ، پند او عبرت په توګه یې خلکو ته د ښو او بدو لارو لارښوونه کړې ده. هره بدې یې غندلې ، که د حکومت خامي او که د وطن او د خلکو د یوالي ، ملي وحدت او ورورولې پرخالف وي ، نوموړي خپل ټول پیغامونه ، اهداف او انساني مقاصد یې له ویرې او ډاره خپلو خلکو ته په ډاګه کړي دي . مولوي غلام سرور منظور په خپله یو لیکنه کې د استاد سعید افغانی صاحب په اړه داسې وایي:

«... څه شی چې زما په نظر ډیر د یادونې وړ دی هغه دا چې : مولانا صاحب د کورني او بهرني سولې ته ډیر ه زیاته توجه در لوده ، ده د سولې د ټینګښت په خاطر ډیري زیاتې مقالې ، موعظې ، دیني مضامین ، کتابونه او رسالې لیکلي دي ، چې هر یو یې د ډیر زیات ارزښت لرونکي دي .

ډاکتر صاحب عالم وو ، او عالمان ور باندې ډیر سخت گران وه ، او عالمانو ته به یې همیشه داسې خطاب کاوه : «چې سوله تبلیغ کړی ، ورور گلوۍ تبلیغ کړی ، د انسان انساني کرامت تبلیغ کړی ، فقر ، فلاکت ، درېدۍ ، بی عدالتی ، لوږه ، بی کوري او اجتماعي مظالم چې اصلاً د اسلام مبین دین یې په کلکه غندنه کوي ، د اسلام له نظره و خیري او اضرار یې ټولو مسلمانو او زیارایستونکو هیواد والو ته ، روښانه کړی » . دی پدې عقیده و چې :

ملاامام، خطیب او نور دیني او مذهبي مسوولین د نورو هیواد والو په وړاندې ډیر درنده مسوولیتونه لري، را پیدا شوې ستونزې باید عالمان او روحانیون په مبتکرانه توګه تشریح او توضیح کړي....)

الحاج استاد سعید افغاني صاحب، د وطن د ازادۍ، سولې، سوکالۍ، خپلواکۍ، دیني، علمي، اخلاقي او ټولنیز مطالبو په اړه په خپلو آثارو، لیکنو، مقالې او ویناګانو کې په ډیر انساني اخلاقي او اسلامي فکرونو خپل نظریات په ډیره خوندوره ساده او روانه ژبه، چې په کې ډیر لوړ مفاهیم او معناګانې نغښتي دي، خپلو خلکو ته بیان کړي دي. د ده د آثارو، لیکنو او مقالاتو اغیز هغه وخت سړی احساسولی شي، چې هغه په ژوره توګه مطالعه کړي، د ده پوهنیز، څیړنیز، دیني، تاریخي او ادبي آثار، ویناګانې، روحانیت، علمیت او تجربه زموږ په هیواد کې او له هیواد نه بهر دومره شهرت ترلاسه کړی دی، چې خلک د ده روحاني، مذهبي، ټولنیز او علمي شخصیت ته په ډیره درنه سترګه، د عزت، عقیدت او درناوی په توګه ګوري، او د ده په لارښوونو ویناګانو، نصیحتونو او پندونو خپل عملي ګامونه اوچتوي..

پروفیسور عبدالله بختاني «خدمتګار»، چې زموږ د هیواد یو نومیالی او متفکر شخصیت دی، په خپله یوه لیکنه کې د استاد سعید افغاني صاحب په اړه داسې کښلي دي: «ډوکټور محمد سعید» سعید افغاني «زمونږ د هیواد مشهور عالم، لیکوال، مولف، استاد او اجتماعي شخصیت و چې تل یې د سولې، ترقي، وروري، برابري او تفاهم لپاره مبارزه کوله، د دې نومیالي پوه دروند نوم هم په وطن کښي او هم د نړۍ په نورو هیوادونو کښي خپور او مشهور دی...».

کله چې استاد سعید افغاني صاحب لوړې زده کړې پای ته ورسولې او خپل وطن ته راغی، په دارالمعلمین کې د تاریخ د مضمون د استاد په توګه خپلې دندې ته دوام ورکاوه، په دې وخت کې ده د هیواد سیاسي او تاریخي مطالبو ته ژوره پاملرنه وکړه او خپل نظریات او یادښتونه یې سره را ټول کړل او د کتاب په بڼه یې «د افغانستان تاریخ» په نامه چاپولو ته برابر کړل.

ده د هیواد سیاسي حالتو، سیاسي فعالیتونو ته ډیره پاملرنه لرله. د کابل پوهنتون او پولې تخنیک انستیتوت زموږ په هیواد کې د لوړو زده کړو، سیاسي او صنفی مبارزاتو او فعالیتونو ډیر مهم، ستر او اوچت علمي، تخصصي او سیاسي مرکز وو، چې په ملي کچه د نارینه او ښځینه د زده کوونکو په روزنه او پالنه کې یې ډیر اغیزمن نقش درلود. په پوهنتون او پولې تخنیک کې سیاسي ګوندونو د خپلو سیاستوالو په وسیله خپلې سیاسي موخې دخبرو اترو، لیدنې کتنې او د ښو اړیکو په ټینګولو سره د زده کوونکو په منځ کې فعالیتونه کول، په اخبار او جرایدو کې بیلا بیل موضوعات خپریدل، مظاهري، میتینګونه او د سلطنت پر ضد فعالیتونو کیدل، خو دهغې وخت سلطنت دا ټوله وضع تر خپلې پاملرنې لاندې ساتله، په ښکاره او پټ ډول یې خپل پلویان لرل.

استاد سعید افغاني صاحب د یو با احساسه، ملي او وطنپرست شخصیت په توګه د هیواد سیاسي حالت او وضع په غور سره تعقیبوله، هغه وو، چې د کابل پوهنتون او دپولي تخنیک د استادانو او زده کوونکو د دموکراتیکو صنفی فعالیتونو او هلو ځلو نه خپله پلوي وښوده او د دوی ترڅنګ د صنفی او دموکراتیکو اهدافو لپاره یې فعالانه مبارزه پیل کړه.

استاد سرفراز مومند، چې زموږ د هيواد يو تکړه سياست پوه، ټولنيز پوه، ادبي او فرهنگي شخصيت دی، د استاد سعید افغاني صاحب صنفی فعالیتونه په پوهنتون کې په خپله يوه لیکنه کې داسې بیانوي: (... په دغه وخت کې د افغانستان د پوهنتونونو قانون خپور شوی و ، چې د محصلینو او استادانو د جدي غبرگون سره مخامخ شو. په 1350 کال کې د محصلینو اتحادیه جوړه شوه ، ویل کیدل چې نوموړی قانون غیر دیموکراتیک دی ، د استادانو او محصلینو حقوق پکې پوره په نظر کې ندی نیول شوی نو د استادانو د اتحادیې جوړیدل په همدغه وخت کې یو مبرم ضرورت ګڼل کیده ترڅو، چې د محصلینو د اتحادیې په څنګ کې د استادانو اتحادیه هم جوړه شي او د استادانو د دیموکراتیکو او صنفی غوښتنو د پاره مبارزه وکړي. پدغه وخت کې کابل پوهنتون د سیاسي مبارزاتو لپاره ، د ټولو سیاسي جریانونو نمایندګان په پوهنتون کې محسوس و ، د افغانستان د خلکو دیموکراتیک ګوند دوی برخې «خلق او پرچم» ، د مایوستانو ګوند « شعله جاوید» ، افغان ملت ، صدای عوام او جوانان مسلمان فعالیت درلود . هر ګوند به په مختلفو مواردو کې ځانګړی غونډی او تظاهرات تنظیمول خو په تاسف د دغه لږ اکثر انرژي د یو بل په تخریب مصرف کیده او پدغه اساس همیشه صنفی هدفونه د سیاسي مرضونو قرباني کیدل ، دوخت دولت په دې تضادونو څخه استفاده کوله او صنفی مبارزو به مطلوبه نتیجه نه ورکوله.

ښه مې په یاد دي چې دغه وضع د استادانو د اتحادیې په جوړولو کې هم مسلطه وه ، هرې لږې غوښتل، چې اتحادیې ته یې غړي انتخاب شي، چې د ضرورت په وخت کې دغه صنفی اتحادیه د خپل سیاسي غرضونو د پاره استعماله کړي. جلسی روانی وې ، تضادونه عمیق کیدل او با الاخره یوه جلسه دومره هیجاني شوه چې نژدی وه چې د استادانو اتحادیه، چې د استادانو د صنفی ګټو یواځنی رښتینی مدافع وه جوړه نشي او غونډه ړنګه شي او دغه کالس حق او دیموکراتیک غوښتنه په ځای پاتې شي. درست په دغه لحظه کې استاد سعید افغاني چې د پولیتخنیک د بی طرفه استادانو څخه و او د پوهنتون اکثره استادانو کې د ټاکلي احترام څخه پر خورداره و، یوه ثابته بیانه ایراده کړه، استادان یې اتحاد او اتفاق ته را وبلل ، صنفی هدفونه او سیاسي هدفونه یې لنډ توضیح کړل ، هیله یې وکړه، چې صنفی غوښتنې د سیاسي غوښتنو څخه بیلې کړي ، استادان یې په ډیر ارام او متانت سره دغه عظیم مسوولیت ته متوجه کړل، چې که دا اتحادیه جوړه نشي نو یوه نه بڅښونکی تاریخي اشتباه به مو کړي وي او راتلونکی به په مونږ لعنت وایي. پر لپسې چکچکو دغونډی سکوت مات کړ، دغه بیانیې په ټولو استادانو ښه تاثیر وکړ ، جلسی دوام وکړ او په نتیجه کې په یو ټاکلي پروګرام د اتحادیې انتخابات وشول ، اتحادیه جوړه شوه ، چې دارالانشایی پدی ډول و ټاکل شوه:

- 1- استاد فضل الربی پژواک د اتحادیې د ریس په تو ګه
 - 2- استاد سعید افغاني د اتحادیې د معاون په تو ګه
 - 3- سرفراز مومند د اتحادیې د منشي په تو ګه
 - 4- ډاکټر پشتونیار « د ننګرهار پوهنتون څخه» د اتحادیې د منشي په تو ګه ...
- د استاد سعید افغاني صاحب دروند نوم نه یوازې زموږ په هيواد کې، بلکې دنړۍ په یو شمیر نورو هیوادونو کې هم خپور او پېژندل شوی دی.
- دی په قاهره کې د پښتو راډیويي خپرونې د څانګې ویاند او آمر هم وو، ده د دغې

رادیويي خپرونو په وسیله زموږ د هیواد تاریخ اوفرهنگ، او زموږ ده وطن او د مصر د تاریخي او فرهنگي اړیکو په اړه، اودعلمي، اسلامي او مذهبي مطالبو په تړاو نړیوالو عربي نړۍ ته په عربي او پښتو ژبو معلومات ورکاوه.

دی یو رښتیني متدین، پاک او سپیڅلي مسلمان وو. کله چې پر 1967 ز کال کې د مصر جمهوري دولت له نظامي یرغل سره مخامخ شو، په همهغه شپه کې، ده ټول خطرونه قبول کړل، ځان یې د قاهرې رادیو ته وراساوه. د پښتو خپرونو ترڅنګ هغه د رادیو عربي نشرات په عربي ژبه په ډیره میرانه، چې د فصاحت او بالغت له خالقیت او ژورنالستیکو نورمونو سره برابر وو، فعال وسائل، او ټول خلک یې متانت، ورورلي، اتحاد او اتفاق ته او نظامي قوتونه یې د نظم او امنیت ټینګولو ته په ډیرو عالمانه توضیحاتو هڅول، چې د ارواښاد جمال عبدالناصر د جمهوري دولت څخه ملاتړ وکړي. همدا عامل و، چې دی د ارواښاد جمال عبدالناصر له خوا، چې د ارشاد او فرهنگ وزیر هم حضور درلود، رسماً وغوښتل شو، د ده شجاعت اومیرانه یې وستایله او دی یې ډیر زیات ونازوه او ورته یې وویل: «... ستا دا شجاعانه او د میراني ابتکار د سید جمال الدین افغاني خاطرات او یادونه، یو وار بیا د مصر د خلکو په زړونو کې شیرازه او تازه کړل، له دې کبله د مصر دولت ستانه د دوهم عالمه په توګه او د افغانستان له ټولو خلکو څخه د زړه له کومې مننه کوي....» ارواښاد جمال عبدالناصر د ارشاد او فرهنگ وزیر ته دنده وسپارله، چې د استاد سعید افغاني صاحب دوه کتابونه، چې «شیخ الاسلام عبدالله الانصاری الهروی او نابغه الشرق السید جمال الدین الافغاني» نومیدل د ده له خدماتو او میرانو او د افغانستان او مصر د روابطو د ټینګښت لپاره چاپ کړي.

استاد سعید افغاني صاحب، د ده له پاملارنې څخه د زړه له کومې نه مننه وکړه. په رښتیا سره، د استاد سعید افغاني صاحب دا خدمتونه، او نه ستریکیدونکي مبارزه دقدر او ستاینې وړ ده.

لنډه دا چې استاد سعید افغاني د خپل ژوند تر آخره سلکۍ پورې خپل قلم اوچت ساتلی وو، او د دوه زرو په شاوخوا کې یې، دیني، اخلاقي، تصوفي، فلسفي، ټولنیز، سیاسي، ادبي او فرهنگي لیکنې او مقالې کښلي دي، د خپل وخت په مجلو او ورځپاڼو کې لکه: هیواد کاروان، انیس، پامیر، ننګرهار، پیام حق او قضا او همداسې نورو.... کې د ده لیکنې او مقالې خپرې شوې دي.

د استاد سعید افغاني چاپ او نا چاپ شوي آثار او تالیفات دا دي:

- 1- شیخ الاسلام عبدالله الانصاری الهروی، په عربي او دري ژبو، چاپ (1967ز)
- 2- نابغة الشرق سيدجمال الدين الافغاني، په عربي ژبه چاپ (1967ز)
- 3- د شرق نابغه سيدجمال الدين افغاني، په پښتو ژبه، چاپ (1355ل)
- 4- افغانستان، تاريخاً، حضارتاً و كفاً، په عربي ژبه، ناچاپ
- 5- العقيدة الاسلامية وآراء المعتزلة والاشاعره والماتر يديه واختلافاتهم
- 6- الاشارات و التنبيهات ابن سينا، په پښتو ژبه، چاپ (1359 ل)
- 7- تفسير، د يو لسم ټولګۍ لپاره په پښتو ژبه
- 8- تفسير، د يو لسم ټولګۍ لپاره په دري ژبه
- 9- عقايد- درسی کتاب

- 10- منطق - درسی کتاب
 - 11- اساسات اسلام به نگاه علم و فلسفه - د دارالمعلمین 13 (تولگی لپاره
 - 12- اساسات اسلام از نگاه علم و فلسفه، د دارالمعلمین (14) (تولگی لپاره .
 - 13- کلتور اسلام از نگاه علم و فلسفه، په دری ژبه، د (1349 ل) کال چاپ
 - 14- مختصر تاریخ افغانستان و دول متمدن اسلام . پولیتخنیک کابل
 - 15- محمد «ص» رهبر بزرگ اسلام، د (1363 ل) کال چاپ
 - 16- پلار وطنه ملی جبهه او یا دلته د ټولنیزو ستونزو د حل الر، د (1362 ل) چاپ
 - 17- خطر جنگ هستوی، په دری ژبه ، د (1363 ل) چاپ
 - 18- اندرزونه - په پښتو ژبه ، ناچاپ
 - 19- آداب قاضی، په دری ژبه
 - 20- و الصلح خیر، صلح و آرامش از دیدگاه اسلام ، د (1362 ل) کال چاپ
 - 21- زندگی مسلمانان، په دری ژبه د (1363 ل) کال چاپ
 - 22- اندرزونه - په دری ژبه ، ناچاپ
 - 23- در باره ادیان و دین اسلام ، په دری ژبه - ناچاپ
 - 24- اخلاق و فلسفه ، په دری ژبه ناچاپ
 - 25- د نجات او کامیابی لپاره علم او فلسفی له نگاه، د (1370 ل) کال چاپ
 - 26- امراض روحی و معالجه آن - ناچاپ
 - 27- الاخلاق و التصوف - په عربی ژبه ، ناچاپ
 - 28- سفر، د (1982 ز) کال چاپ
 - 29- خلاصه اندرزها ونصایح سودمند برای ستاژیران قضا ، د (1354 ل) کال
 - چاپ 30- ارکان ، شرایط و احکام نکاح - ناچاپ
 - 31- طبیب بگو مرضم چه و چاره چیست ؟ ، ناچاپ
 - 32- مبادی اسلام ، د (1369 ل) چاپ
 - 33- حاکمیت انقلابی ، ناچاپ
 - 34- تعبیر - په پښتو ژبه - ناچاپ
 - 35- د باختراطلاعاتی اژانس مطبوعاتی مصاحبه - د (1347 ل) کال
 - 36- انقلابی افکار ، هڅی او هیلې - ناچاپ
 - 37- زما ژوند - ناچاپ
- استاد سعید افغاني صاحب پاک، سپیڅلي، مهربان او متفکر انسان د پراخي حوصلي او د لوی همت، او میراني خاوند شخصیت وو.
- ده د بیوزلو، بی کسو خوارانو، یتیمانو، کونډو او رنډو سره سپیڅلي مینه او خواخوږي لرله، او په صداقت، تقوا، اخلاص او پاکۍ سره یې خپلې خاورې، خپل هیواد او هیوادوالو ته په عمل کې ارزښتمن کارونه او فعالیتونه تر سره کړي دي،
- ده د پاک الله سره، دانسان او انساني کرامت سره سپیڅلي مینه او محبت درلود.
- ارواښاد استاد سعید افغاني پر (1363) لمریز کال دحوت په اومه نیټه یا پر 1985 زیږدیز کال کې د فبروري په 25) نیټه له دې فاني دنیا څخه سترگې پټې کړې. د زړه له ناروغۍ له امله د ده مهربان او خواخوږی زړه ودرید.

دی په کابل کې د جابر انصار (رض) د مزار ترڅنګ د شهدای صالحین په هدیره کې په ډیره درناوی سره خاوروته وسپارل شو.

روح دې يې بناد وي او د ده روحاني، علمي او ادبي ډيوې دې تل روښانه وي.
په ډير درنښت: انجنير عبدالقادر مسعود

د استاد سعيد افغاني د آثارو او لیکنو څخه مو څو بیلګې غوره کړي دي، چې ستاسو درنولو ستونکو پام ورته راګرځوم: **لمر!**

ستا نور، ستا پلو شي او ستا حرارت د ژوند په اړخونو کېنې تاثير اچوي او د موجوداتو او کائناتو په تحول او تطور کېنې لوی لاس لري. ته که نه ئې؛ شپه به سبا نشي او د شپې تیارې به ټول قوا وي په ظلمت کېنې وساتي. دا سبا، دا رڼا، دا حرکت او دا جدیت؛ د ستا د وړانګو مرهون دی. دا هڅې، داهیلې او دا تپش؛ د ستا د حرارت په اثر نڅا کوي. دا شور او د ا زور، دا رنگ او دا بوی؛ د ستا په پرشوره څپو کېنې مستي کوي. داکتر محمد سعيد « سعيد افغاني » - کابل

د ژوند رسالت له خدایه وویږي!

مګر؛ افسوس چه له خدایه ویره کمه شوې ده. ایمان او وجدان ته خجالت دي! خو آرمان چه د اکثر و سره ایمان او وجدان نهایت زیات کمزوري دي. له تاریخه وډایږي! خو ځینې د تبصرې په ډول وایي: هغه چه د تاریخي مسؤلیت څخه نه ډایږي، د دې شخصیت نه لري چې د تاریخ څخه وډایږي. د دې ټولو سره سره یواځې همدومره باید ووايم. لږ څه خو د وطن د خدمت او دخلکو د ژوند ښه کیدو او د پرمختګ او دایمي سعادت د پاره او وطن د اولادو په حیث ټکان وخورې او د خپل د ژوند رسالت ته جدي پام وکړي.

سعيد افغاني د (1358) ل کال - کابل

سلګی !!!

سلګی ... سلګی ... بیا هم سلګی !!!

دا د مرګ سلګی، دا د مظلوم او بیچاره انسان د ځانګندن سلګی !!! اف !!! هغه ولې زخمې شو؟ په هغه باندې دا پړه اړونه چا کېښودل؟ هغه په وچو شونډو مري! هغه مري خو ډیر تېری دی، او څوک نشته دی چې په خوله کېنې يې اوبه واځوي. دهغه مرګ د ډیرې مایوسې مرګ دی، په زړه کېنې يې ډیر آرمانونه شته دي. دهغه ټول آرمانونه د خاورو سره برابر شول. دهغه غوښتنې مرغان او څیرونکي حیوانات خوري، قبرنه لري، چې د ګالانو ګیدۍ ورباندې کیښودل شي، او نه يې کومه مناره او جنډه په سر ولاړه ده، چې احترام او سلام ورته وړاندې شي او لکه د ده دځان او وجود په شان يې نوم هم ورک شو، او د یو ګمنام سپاهي په نوم یادېږي. هو: دلته يې وجود او نوم نشته دی!!! مګر؛ دا ځلې په رمزي ډول د غیرت او میراني څخه تعبیر کوي.

وايي: هغه ښه غښتلي ځوان و، روان تندي، پندې متې او ښایسته هیکل او قامت يې در

لوده ، هغه په خټه افغان او د دې خاوری زوی وه.
هغه د پښتنې او افغاني مور په شډو لوی شوی ؤ.
هغه د دې لپاره نه وه لوی شوی، چې په برچو ، گولی او بم و مري. هغه زړه او ضمیر
در لوده او دښې تربیې استعداد ورسره پیاوړې ؤ. هغه د مور په غیر او دپالر په ناز لوی
شوی ؤ.

هغه د دې وطن او اولاد او تولید ؤ.
اف !!! هغه چا مړ کړ؛ او ولې مړ شو ؟
افسوس !!! د هغه په پرهارونو پټې کښې نه ښودل شوې! .
په مړینې یې چا ونه ژړل ادکې مور، یې سرته ولاړه نه وه! پلار او دوستان یې په مرگ
خبر نشول! ظالمو وطنوالو ورباندې زړه ونه سوزیده! !
پرستاري یې ونه شوه آرمان ؛ د هغه پیاوړي ځوان خوله او تن د وطن په خاورو
سپیره په خپلو وینو ککړو پرهارونو، سورمو او خولي یې ډیرې وینې لاری، سترگې یې
د زړه په سرو وینو او گلابی اوبښکو ډکې او د وطن په کلمه یې سا او آخري سلگي
ورکړه..

انا لله و انا اليه راجعون.

وايي: د ده د مرگ په وخت کښې یو تن سخت زخمې، چې د ده په څنگ کښې پروت ؤ
او ورسره د مرستې توان یې نه درلوده، له ده څخه داسې اوریدل: ای زما خوږې مورې؛
گرانه پلاره ، ورونو او دوستانو: زما مرگ د وطن د خدمت په لپاره کښې ؤ. زما نیت او
اراده پاکه وه. ما غوښتل چې د وطن د آزادي او استقلال په لپاره کښې سر ورکړم. زه
ظالم نه وم او نه یم ؛ خود ظالم د لاسه په داسې بې رحمې مرگ مرم....
هو : زه مرم او زما د مرگ آخري دقیقې او ثانیه دي.

زما روح الوزې او د دایمې پرواز لپاره ځان برابرې.
زه په داسې حالت کښې هم ډیر خوښ یم او دا قوي هيله لرم. چې زما له پاکو وینو به
داسې گلان او زمريان پیدا شي، چې زما او د ټولو وطنوالو پاکې هيلې به ښې تر سره
کړي.

زه مسوؤل نه یم!!!

زه گناه گار نه یم ، او نه را سره د بل چا په حق باندې د تیري خیال ؤ.... بلکه زه د خپل
وطن ، د خپل حق په لپاره کښې د غلیم له لاسه مړ شوم خو زما باور دی چې په
دغه لپاره کښې به د مطلب د پوره کیدو پورې ډیر سروته ژار او قربان شي.
هو : و اورئ او بیا ټوله دنیا ورباندې خبره کړئ، چې زه مرم ، خو زما دا مرگ د
نامردۍ مرگ نه دی!!! زه خپله سا او آخري سلگي په داسې حال کښې دلایه ورکوم،
چې دراتلونکي عادلانه قضاوت هیله را سره قوي ده.

زه د دې قضاوت هیله هیڅ نه لرم چې زه ولې مړ شوم ؛ او نه د کوم برائت د اخستلو
پروا لرم ، ځکه چې زما لپاره همدومره بس دي چې خپل ایمان او وجدان ته خجالت نه
شوم. بلکه زما هیله د هغه عادلانه قضاوت څخه دا دی، چې د ټول وطن د
موجوده جنجالونو د ښه حل په باره کښې واقعي حکم صادر شي ؛ ترڅو د عبرت وړ شي
، او په هغه چا نفرین ووايي، کوم چې په نا معقولو حرکتونو یې وطن او خلک تباه کړل
هو.... زه دا حق لرم چې ووايم:

دا انسان ولي ؛ په بل انسان باندې ظلم کوي ؟ دا انسان ولي ؛ په خپل خير او شر بڼه نه پوهيږي ؟ دا انسان ولي ؛ حق ته باطل او باطل ته حق وائي ؟

رحمان بابا وائي:

که څوک تله د انصاف په لاس کښي در کړي

خپل ټټو او دېل آس به برابر کړي

افسوس !! چي په برابریدولو هم قانع نه دي. حقیقت دادی چي دا انسان په دې شلم قرن کښي هم د وحشت او بربریت له مفکورو څخه نه دی خالص شوی. دا انسان د نورو په حقوقو تجاوز کوي ، او خپل تجاوز ته عدالت هم وائي. دا انسان لاتر اوسه د څیرونکو حیواناتو څخه هم بد خوي او خصلت لري، نه مړیږي، بس نه وائي ، په خپلي هوا او هوس کښي ډوب دی.

افسوس !! نن دا انسان خپل ټول قدرت او طاقت په دې کښي صرفوي چي خپل انسان ورور څیږي کړي ، او بیا په خپل شیطاني بد عمل وویاري ، حتي دا چه په ښکاره ډول باطل ته حق او حق ته باطل وایي؛ او په ډیر مهارت کوشش کوي چي جائز دلایل هم ورته برابر کړي.

ښه !! نو په داسي شرایطو کښي چاره څه ده ؟ او څه باید وکړو؟ زما په نظر : یو گډ وطني تفاهم ته ضرورت دی؛ چي دا موجوده جنجالونه د مفاهمي د لیاري، ښه په معقول ډول وسیږي ، او بیا د حل په لپاره کي مشترک گامونه پورته شي!!! خو دا چي څوک به دا کار وکړي شي ؟

هو: زه باور لرم، چي دا پاک عزم ، او قوي اراده؛ د وطن صالحو وطنوالو ایماني او وجداني تفاهم او معقول وطني حرکت ته په جدي ډول ضرورت لري او بس. **افسوس!!** په اوس وخت کښي له هر خوا د مایوسي حالت قوي دي. مگر ؛ زه باور لرم که چیري د وطن زامن په ریښتني ډول، په اتفاق او پاک نیت او عمل باندې کار پیل کړي، دا راتلونکي شرایط به دغه شاني ټول موانع او عوائق له مینځه حل شي او په هغه چا به لعنت ووائي ، کوم چي د وطن او د وطن د ځامنو د تباه کولو په لپاره کښي ئي هاند ویستلو.

هو : په دې وطن ډیري شخړي او تباهي را غلي ؛ او د دې وطن ځامن تر اوسه پوری کریري او سلگي باسي. دا ولي ؟ او ترڅو ؟ ښکاره واقعیت دا دي چي : د ظلم او زور، زیاتي کا سه ، اخر نسکوره کیري او بله دا چي په بي عدالتي، کلي او کورونه نه جوړیږي .

سعید افغاني 11-9-1359 ل کال- کابل

انتظار تا به چه وقت ؟

تا چند به انتظار این و آن باشیم !!! دیر شد و مدتی مدیدی در حالت انتظار به سر میبریم. من انتظار آن را ندارم که برای شخصی من چیزی داده شود؛ بلکه انتظار من برای آرامی و رفاه اجتماع است. ا

افسوس!!! من در زندگی تصور نمی‌کردم که چنین حالت مُخوف به او ضاع عمومی مسلط گردد و زمینه های نا معقولیت، وحشت ، نفاق و تباهی عمومی را که همه با هم در آن خواهیم سوخت؛ مساعد و دامنه دار سازد.

نمیدانم به تنهایی چه کنم؟ اگر به تنهایی اقدام کنم، سودی ندارد!! و از جانب هم میگویند که حرکت انفرادی مخالف حرکت مترقی میباشد و با این طریق فعال به تنهایی تحت تاثیر حرکت های نا مترقی واقع میگردم.

باید صادقانه بگویم که : از دوام این حالت رنج میکشم ، مریض شدم ، قلب و فکرم پریشان گردیده و از هر طرف به ناملایمات ها مواجه میباشم!!!
راز دلم را بکسی گفته نمیتوانم ! همه تماس و فعالیت هایم تحت نظارت و مراقبت شدید قرار دارد ، شب و روز در جمود و رکود بسر میبرم و حتی میترسم که آخر در جمله گناه کاران به حساب شوم و یک عمر حرکت های را که به منفعت وطن و سعادت مردم انجام داده ام ، به هدر خواهد رفت.

دوستان : من بخاطر سعادت و آرامی بشریت با نیت و اراده پاک سالها رنج و زحمت کشیدم ، آرامی حیات خویش را وقف آرامی ملت و مردم خویش کردم و افتخار دارم که با ظالمین و تباہکاران نه ساختم !! با وجود اینکه محرومیتها و مشقت های گوناگون را دیدم و تحمل کردم.

بیاید حساب کنیم! من برای خود و او اولادم با مثل دیگران جنت را نه ساخته ام، و نه هم با مثل دیگران قصر ها و خزانه ها دارم !! ولی؛ آنچه دارم ایمان ثابت و بی خلل است؛ با این هم ستمکاران قرن بیست از نیروی من و تو استفاده ناجایز مینمایند، در حالیکه مشقت را من و تو متحمل میشویم و از برکت آن عیش و نوش را قدرتمندان دارند. **دوستان :** انتظار تا به چه وقت ؟ هرچند فکر کردم ، امراض اجتماعی را تحت تحلیل خویش قرار دادم ، چاره جز این نیست که بگویم: بیاید دست به الشه نباشید و این سکوت و خاموشی را بشکنید!

بیاید دربین خود بخاطر مصالح ملی توأم با حسن تفاهم و حسن خیر وحدت عمل را به میان آرید.

بیاید اوضاع را با دید و فکر آزاد و منطقی ؛ مورد تحلیل و بررسی همه جانبه قرار دهید.

بیاید بالای عوامل اساسی این وضع تحلیل شده ، بحث و مشورت عالمانه نماید.
بیاید چاره اساسی را برای امراض اجتماعی سراغ نماید.
بیاید به چنان تصمیم قطعی معقول موافقت و متوصل شوید که هیچ قوت اهریمنی به آن غالب نه گردد.

ای فرزندان صالح وطن ! باور داشته باشید ، اگر با حسن نیت و با اراده پاک بخاطر آرامی و سعادت وطن و مردم متفق شوید؛ و با معقولیت اوضاع جاری را بررسی و به امراض اجتماعی نخسه های علمی و منطقی تهیه کنید !! در آن صورت وحدت و عمل ایمانی شما ، چاره اساسی تحول این وضع خطیر را کرده میتواند.

ومن الله التوفیق

سعید افغانی کابل - افغانستان

په ډیر درنښت : انجنیر عبدالقادر مسعود

دیدگاه استاد بزرگوار مولانا سعید افغانی !

انجینر سرور « صالح »

2011/22/02

اگر چه نوشتن دیدگاه و یا هم تحقیق در رابطه بزرگ مردان تاریخ ، علما و دانشمندان و بخصوص پیرامون استاد فرزانه سعید افغانی صاحب ؛ کاریست نهایت دشوار و مشکل و ضرورت به تحقیق طولانی و تخصصی دارد .

ولی ؛ با آنهم بنابر ارادت و خلاصمندی که به استاد مرحوم سعید افغانی صاحب دارم ، بدینوسیله قلم ناتوان و فقیرم را با برداشته و خاطرات و نصایح استاد را که هنوز هم در فکرم طنین انداز است توام با استفاده از تعداد کتب شان که در دست دارم ، مختصراً روی صفحه کاغذ بنویسم .

ضمناً با کمال ادب و احترام آرزو مندم تا موسسات اکادمیک و بخصوص سایر شاگردان استاد که استعداد قلم و نوشتن را دارند، در باب استاد « تحقیق و پژوهش » را تکمیل و تقویت بخشند .

من بیاد دارم آن دوران جوانی خود را که در سال « ۱۳۴۹ هجری شمسی » در پولی تخنیک کابل محصل بودم ، و استاد بزرگوار سعید افغانی صاحب با قامت و قد بلند ، دریشی پاک و منظم و ملبس با « نیکتای » ، چهره نورانی و با محبت و شادمانی داخل صنف میشد و با صدای رسا توام با نهایت صمیمت، افتخار و دانش عالی که داشت ، مضمون « تاریخ افغانستان و دول متمدن اسلام » را که نوشته جناب بزرگوار شان بود ، به ما تدریس میکرد .

استاد سعید افغانی ؛ شخصیت با کمال ، مربی و رهنمایی دانا و با اعتماد همه بود و همیشه ما محصلین را نیرو و قوت می بخشید تا دقیق بیاموزیم و با متانت و ایمانداری در آبادی فردای وطن و خدمت به بشریت سهیم شویم !

استاد سعید افغانی که تمایل به خط و فکر شیخ خواجه عبدالله انصاری « پیر هرات » و علامه سید جمال الدین « افغانی » داشت ، همواره میکوشید تا جوانان را دلسوزانه هم در راه دین مبین اسلام و هم در راه سیاست رهنمایی و تربیه سالم کند .

از جانب هم با متانت و علمیت خویش که در شق « الهیات و فلسفه » داشت در صدد بود تا امراض اجتماعی جامعه را به شکل دقیق تشخیص کرده و برای بیرون رفت از آن نخسه های لازمه را ارایه نماید تا باشد که همه نیرو های وطن تحت بیرق خیرخواهانه دین مبین اسلام متحد شده و برای سعادت بشریت خدمت کنند .

جای شک نیست که فعالیت استاد سعید افغانی در سالهای « ۱۳۵۰ هـ ش » برای تشکیل اتحادیه استادان پوهنتونها و سوق این روند صنفی بمنظور اشتراک همه نیروها در یک جبهه واحد وطنی، یکی از آرزوهای استاد برای خدمت به سعادت بشریت بود که به این طریق ایشان میخواست تا حسن تفاهم را بین تمام نیروها ایجاد کرده و زمینه حسن خیر و سلم را تقویت بخشد.

روزی با استاد سعید افغانی در دبیارمنت « علوم اجتماعی » که خود امر آن بود، پیرامون وضع جاری وطن و منطقه جرو بحث کردیم و استاد توضیحات عالمان

ارایه کرد و همیشه تاکید میکرد که حسن تفاهم باید تقویت بخشیده شود و زمینه های اعتماد بین مردمان به وجود آید ؛ در آن وقت امکانات عملی بخاطر کامیابی وطن و مردم مساعد میگردد.

استاد گفت : نباید فراموش کرد که دین همه صالحین و وطنپرستان این است تا همیشه با ایمان راسخ ، با تقوای وپاکی و با راستگاری و توام با علمیت و عمل مترقی و خیرخواهانه ثابت سازند که برای سعادت انسان در این جاده های پر خم و پیچ راهی هستند و در آینده خواهند بود !

در غیراز آن شما جوانان شاهد باشید ! که نه مردم وطن نه هم مردمان منطقه و جهانیان بالای فکر و عمل ما اعتماد و باور نخواهند کرد و آینده پر جنجال و تاریک در پیش روی همه قرار خواهند گرفت ، که حل آن کار ساده و بسیط نخواهد بود !

استاد همیشه آرام ، خونسرد و منطقی صحبت میکرد ، قوت جلب و جذب و تاثیر گذاری داشت و همچنان سخت میکوشید با دلایل و منطق قوی جانب مقابل را صادقانه و با اخلاص قناعت دهد ، و در راه راست و مستقیم رهنمایی نماید ... در جریان صحبت از استاد اجازه خواستم تا در رابطه به سوال که در ذهنم گنگ است ، جواب ارایه فرمایند ؟

استاد سعید افغانی عینک های طلایی خویش از چشمان زیبایش برداشت ، در حالیکه تبسم محبت آمیز در لبانش دیده میشد، با نهایت صمیمت گفت : بچه جان ؛ شما جوانان همیشه حق دارید تا سوال کنید ! اما ؛ خدا کند که توانمندی جواب سوال شما را داشته باشم ؛ بفرماید من سراپا گوش هستم !! با وجود اینکه حلقم خشکی میکرد که مبدا سوالم برای استادودیگران جالب نباشد با آنهاهم تصمیم گرفتم و گفتم :

من میدانم که شما هم استاد و هم داکتر الهیات و فلسفه هستید و از جانب شما همیشه ما جوانان را تشویق خدمت به جامعه و سعادت بشریت مینمایید؛ آیا این کاروان مبارزات و خاصاً حرکت صنفی استادان و محصلان که شما یکی از فعالان آن هستید ، در برابر آرمان وطن مثبت واقع خواهد شد ؟ استاد با لبخند زیبا که همیشه عادت شان بود ، سوالم را تقدیر کرد و چنین گفت : خدا « ج » ذات توانا و دانا است و با حکمت و علم غیب که دارد از تقدیر و سرنوشت بشریت آگاه بوده و از جانب هم آن ذات مقدس به بندگان خویش اختیار لازم داده است ، تا از آن بخاطر سعادت خویش و سعادت بشریت استفاده جایز نماید . فلذا ؛ من شخصاً به این باور هستم که چون هدف و آرمان ما خدمت به سعادت انسان ، تعالی و ترقی وطن و مردم است ، پس ؛ به یاری و فضل و مرحمت خداوند تعالی و همت شما جوانان و ملت فقیر وطن ما ، حتماً این کشتی وطنی به منزل مقصود میرسد .

ولی ؛ به شرط اینکه در موقف ایمانی و وجدانی ما خلل و وسوسه ایجاد نشود و نیت و ادارت پاک ما تحت تاثیرات شیطانی قرار نگیرد و از اعتماد مردم استفاده ناجایز نه نمایم ! که در آن حالت هم در دگاه الهی و هم در مقابل اعتماد مردم و هم در نزد وجودان خویش جوابگو خواهند بود !!!

گفتم : استاد ! نقش ما جوانان و مردم در آینده وطن چیست ؟
گفت : ذات الهی ! با حکمت خویش این عالم را آفریده و بشر را در زمین به صفت اشرف المخلوقات اختیار لازم داده و پیغمبران و کتب آسمانی را به رهنمایی آنها فرستاده تا با ارشادات از آن به کمال و سعادت برسند و از نعمات زندگی استفاده جایز نمایند .

بنأ ؛ شما بر علاوه انجام دادن دین ایمانی و اسلامی ! ضامن این خاک و اقتدار این زمین و یا این وطن هستید و نقش شما جوانان در تحرک ، آبادی و در آینده وطن حتمی و ضروری است، تا از نعمات آن هم خود و هم یگران استفاده سالم و جایز نمایند .

همچنان به وضاحت باید خاطر نشان سازم که : مردم بدون وطن ، و وطن بدون مردم مفهوم ندارد و بدون حرکت سالم و منطقی ، برکت و منفعت به وجود نمی آید .

چون شما قشر جوان و آگاه این جامعه هستید مشوره من به شما و همه جوانان این است که در جوانی خوب بیاموزید ؛ اهل علم و دانش شوید ؛ و توام با آن با صداقت ، ایمانداری و منطق سالم و سازنده ؛ در کوشش شوید تا باور، اعتماد و تفاهم مردم را بدست بیاورید .

به یقین گفته میتوانم که از یک جانب دین ایمانی خود را انجام داده اید و از جانب هم مردم بالای شما باور کرده و منحیث مدافعان و متخصصین آنها این وطن و این مردم فقیر را از مشکلات نجات داده میتوانید .

صحبت ملایم ، رهنمودی و تشویق کننده استاد سعید افغانی در گوشه های طنین انداخت و قلبم را قوت بخشید و ...

حقیقت این است که استاد نه تنها یک استاد مضمون تاریخ اسلام بود، بلکه اندیشه و ارمان وطنی داشت و با منطق و دلسوزی میکوشید تا جوانان را به آموزش علم و دانش و خدمت به وطن و مردم مظلوم تشویق و رهنمایی سالم نمایند و
دیری نگذشت که استاد افغانی صاحب از جانب مرحوم محمد داود خان که تازه به قدرت ریاست جمهوری رسیده بود، دعوت شد تا در قضا کشور « وزارت عدلیه »
وظیفه تحقق عدالت سالم را به عهده گیرد که به این اساس استاد دیگر فرصت نیافت تا به شکل مستقیم در درس دادن اشتراک کند و نه هم دیگران این توانمندی را داشتند تا جای استاد بزرگوار را پر کنند .

دوران محصلی گذشت ، منحیث انجیز جوان به جامعه تقدیم شدم و با هزاران شوق به کار و بار آغاز کردم و از آن طریق امرار حیات میکردم ، و در پهلوی آن یاد و خاطرات استاد همیشه با من بود و با استفاده از فرصت گاه گاهی که از ولایات به مرکز کابل میامدم ، زمینه را مساعد ساخته به حضور استاد گرامی مشرف میشدم و از نصایح شان مستفید و حظ و لذت میبردیم .

آخرین بار استاد بزرگوار را در مقر شورای عالی علما و روحانیون افغانستان واقع در « شهرنو - کابل » زیارت کردم .

شرایط روزگار و درد مردم و وطن، استاد را مریض و ناتوان ساخته بود، ولی ؛ در مقابل قلب مهربان استاد قوت داشت، به اوج کمال و جمال رسیده بود، و کمافی السابق طرفدار تمایل به قدرت و قدرت داری نبود، و نه هم از قدرتمندان طرفداری و اطاعت بیمورد میکرد !!

بلکه با دید و فکر وسیع برای سعادت بشریت می اندیشید و کار میکرد و سخت امیدوار بود که صلح و آرامش به منصب « بی اتفاقی، خشونت، وحشت، ظلم، ستم، جنگ و جدل » غلبه کند و زمینه های سعادت بشریت را مساعد سازد. که به همین دلیل استاد در برابر همه ناملازمات وقت، استادانه و با ایمان برخورد کرد و تا آخرین رمق حیات خویش برای تنویر آذهان مردم نوشت و بخاطر دفاع از حقوق آنها در خاک خویش و در پهلوی مردم خود قرار گرفت. مولانا استاد افغانی صاحب! در جریان صحبت از وضع موجوده عدم نارضایتی کرد، رای موافق به دوام خشونت، جنگ و برادر کشی نداشت و به وضحات تام برایم گفت: اسلام؛ دین عشق و محبت و دین صلح و خیر سلم است و از جانب هم توسل با زور و نیزه راه حل نیست و بقا نخواهد داشت !!! متأسفانه باید با صراحت اظهار کرد که نفوذ و رخنه دستان شیطانی؛ به تفاهم، تعقل و منطق اجازه اولیت نمیدهد، بلکه زمینه به اقتدار رسیدن را با ریختن خون انسان، مفید تلقی مینمایند !

من به این عقیده هستم که: وظیفه ایمانی و وجدانی اولاد صالح این وطن است تا وسایل و زمینه های حسن تفاهم را بخاطر تحقق صلح و آرامش تقویه بخشند. در غیر از آن، اگر دامنه خشونت و نفاق تشدید و توسعه یافت؛ در آن صورت به نفع مردم افغانستان و حتی مردمان منطقه و جهان نیست و خاصاً این ملت فقیر و بیچاره وطن، در آتش بی نفاقی خواهند سوخت که خاموش کردن آتش فتنه، کار نهایت دشوار و پیچیده خواهند بود.

چون وضع صحی استاد خوب نبود، نخواستیم که مدت طولانی مزاحم شان شوم، از حضور مبارک شان اجازه طلب کردم و ایشان که به دید نم و صحبت با من سخت خوشحال بود، من را در آغوش گرم کشید، یکتعداد از کتب خویش را که در آن دو جلد کتاب تحقیقی در رابطه تصوف « **خواجه عبدالله انصاری و ابوعلی سینا** » شامل بود، برایم بشکل تحفه داد و تقاضا کرد که دروازه دفترش به رویم باز است و همیشه نزدش مراجعه کنم، که من قلباً از ایشان تشکر کردم و با خدا حافظی، از دفتر شان خارج شدم.

در جریان راه که هنوز هم در چرت صحبت عالمانه استاد بودم، با خود گفتم: آفرین با این بزرگ مردمان تاریخ، با وجود اینکه که در حالت ناتوانی جسمی رسیده اند، ولی؛ هنوز هم دل و افکار شان زنده است؛ و هنوز هم در فکر خدمت به مردم هستند و هنوز هم برای تامین صلح و آرامش کار و تلاش میکنند و صادقانه و بدون حراص برای بیداری آذهان مردم مینویسند و وعظ میکنند.

یاد استاد بزرگوار، گرامی باد

انجینر سرور « صالح » فبروری ۲۰۱۱ میلادی - استرلیا

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library